

ROZDZIAŁ III.

1. Złota prośba chętnie przyjęta... II. Wychwalając... 7-9. III. Wychwalając... 10-12. IV. Wychwalając... 13-15. V. Wychwalając... 16-18. VI. Wychwalając... 19-21.

Dalej mówiac, bracia moi! radujcie się... w Panu. Jedną rzecz wam piszę, mnie nie mierz, a wam jest bezpieczne.

2. Upatrujcie się psy, upatrujcie żyłch robotników, upatrujcie rozerwanie.

3. Albowiem my jesteśmy * obrezaniem, który duchem i stuzymy Bogu, i chlubiemy się w Chrystusie Jezusie, a ciebie nie ufamy.

4. Aczci i ja w ciebie mam ufanie; jeśli kto inny zda się mieć * ufanie w ciebie, bardziej i ja.

5. Obrezani będąc 6smeo dnia, z narodu Izraelskiego, z pokolenia Benjaminnowego, Żyd z Żydów, według zakonu * Faryzeusz.

6. Według gorliwości * przesładowa kościoła, według sprawiedliwości onę, która jest z zakonu, będąc bez przynędy.

II. 7. Ale to, co mi było zaskodiem, tom poczytał dla Chrystusa za szkodę.

8. Owszem i wszystko poczytam sobie za szkodę dla zaeności znajomości Chrystusa * Jezusa, Pana mojego, dla którego wszystko utracę, i mam to sobie za gnój, abym Chrystusa zyskał.

9. I był znalazony w nim, nie mając sprawiedliwości mojej, tej która jest z zakonu, ale ta, która jest przez wiarę z Boga.

III. 10. Zebym go poznał i moc znawstwa jego, i spozeczność niecierpienia jego, przysztaktowany * będąc śmierci jego.

11. Owabim jakimkolwiek sposobem doszedł powstania z martwych.

12. Nie iżbym już uchwyć alho już doskonałym był; ale scigam, abzym też uchwyć to, na com też od Chrystusa Jezusa uchwycony.

13. Bracia! jać o sobie nie rozumiem, zebym już uchwyć.

14. Ale jedno czynię, że tego, co za mna jest, * zapamiętywając, a do tego się, co przedemna jest, spiesząc, bieję do krestu i ku zakładowi powołania onego Bożego, które jest z góry w Chrystusie Jezusie.

szych, i myśli waszych w Chrystusie Jezusie. 8. A dalej mówiac, bracia, cokolwiek jest prawdziwego, cokolwiek poczciwego, cokolwiek sprawiedliwego, cokolwiek czyste, cokolwiek przyjemnego, cokolwiek chwalebne, jeśli która cnota, i jeśli która chwala, o tém przemysłujcie.

9. Czegoście się też nauczyli, i coście przyjęli i słyszeli, i widzieli przy mnie, to czyńcie, a Bóg pokoiu * będzie z wami.

10. A uradowałem się wielce w Panu, żeście się już wdy znowu zajęli i staraliście się o to, lecz wam na sobnym czasie schodziło.

11. Nie zebym to mówił dla niedostatków; bomci się ja * nauczył, na tém przestawać, co mam.

12. Umieć i uniać się, * umieć i obfitować; wśdy i we wszystkich rzeczach jestem wyćwiczony, i nasyconym być, i łaknąć i obfitować, i niedostatek cierpieć.

13. Wszystko mogę w Chrystusie, który mię posila.

14. Wszakże dobrzeście uczynili, żeście spozecznie dogodzili uciskowi mojemu.

15. A dalej mówiac, bracia, cokolwiek jest prawdziwego, cokolwiek poczciwego, cokolwiek sprawiedliwego, cokolwiek czyste, cokolwiek przyjemnego, cokolwiek chwalebne, jeśli która cnota, i jeśli która chwala, o tém przemysłujcie.

9. Czegoście się też nauczyli, i coście przyjęli i słyszeli, i widzieli przy mnie, to czyńcie, a Bóg pokoiu * będzie z wami.

10. A uradowałem się wielce w Panu, żeście się już wdy znowu zajęli i staraliście się o to, lecz wam na sobnym czasie schodziło.

11. Nie zebym to mówił dla niedostatków; bomci się ja * nauczył, na tém przestawać, co mam.

12. Umieć i uniać się, * umieć i obfitować; wśdy i we wszystkich rzeczach jestem wyćwiczony, i nasyconym być, i łaknąć i obfitować, i niedostatek cierpieć.

13. Wszystko mogę w Chrystusie, który mię posila.

14. Wszakże dobrzeście uczynili, żeście spozecznie dogodzili uciskowi mojemu.

15. A dalej mówiac, bracia, cokolwiek jest prawdziwego, cokolwiek poczciwego, cokolwiek sprawiedliwego, cokolwiek czyste, cokolwiek przyjemnego, cokolwiek chwalebne, jeśli która cnota, i jeśli która chwala, o tém przemysłujcie.

9. Czegoście się też nauczyli, i coście przyjęli i słyszeli, i widzieli przy mnie, to czyńcie, a Bóg pokoiu * będzie z wami.

10. A uradowałem się wielce w Panu, żeście się już wdy znowu zajęli i staraliście się o to, lecz wam na sobnym czasie schodziło.

11. Nie zebym to mówił dla niedostatków; bomci się ja * nauczył, na tém przestawać, co mam.

12. Umieć i uniać się, * umieć i obfitować; wśdy i we wszystkich rzeczach jestem wyćwiczony, i nasyconym być, i łaknąć i obfitować, i niedostatek cierpieć.

13. Wszystko mogę w Chrystusie, który mię posila.

14. Wszakże dobrzeście uczynili, żeście spozecznie dogodzili uciskowi mojemu.

15. A dalej mówiac, bracia, cokolwiek jest prawdziwego, cokolwiek poczciwego, cokolwiek sprawiedliwego, cokolwiek czyste, cokolwiek przyjemnego, cokolwiek chwalebne, jeśli która cnota, i jeśli która chwala, o tém przemysłujcie.

15. A wiecie i wy Filipensowie, iż na początku Ewangielii, głym wyszedłem z * Macedonii, żaden mi zbor nie udzielił na rachunek darwania i brania, tylko wy sami.

16. Ponieważ i do Tesaloniki raz i drugi, czego potrzeba było, posłaście mi, 17. Nie przeto, zebym datku szukał; ale szukam pożytku, któryby obfitował na rachunku waszym.

18. Gdyżem odebrał wszystko, i mam dostatek, pełenem, wiaływszy od Eparodyta, co postano od was, woność dobieg zapachu, ofarę przyjemną i Bogu się podobającą.

19. A Bóg mój napelni wszelką potrzebę waszą według bogactwa swego, chwalebnie, w Chrystusie Jezusie.

20. A Bogu i Ojcu naszemu niech będzie chwala na wieki wieków. Amen.

21. Pozdrówiecie wszystkich świętych w Chrystusie Jezusie. Pozdrawiają was bracia, którzy są ze mna.

22. Pozdrawiają was wszyscy święci; ale osobiwie, którzy są z cesarskiego domu.

23. Łaska * Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

24. Wszakże dobrzeście uczynili, żeście spozecznie dogodzili uciskowi mojemu.

25. A dalej mówiac, bracia, cokolwiek jest prawdziwego, cokolwiek poczciwego, cokolwiek sprawiedliwego, cokolwiek czyste, cokolwiek przyjemnego, cokolwiek chwalebne, jeśli która cnota, i jeśli która chwala, o tém przemysłujcie.

9. Czegoście się też nauczyli, i coście przyjęli i słyszeli, i widzieli przy mnie, to czyńcie, a Bóg pokoiu * będzie z wami.

10. A uradowałem się wielce w Panu, żeście się już wdy znowu zajęli i staraliście się o to, lecz wam na sobnym czasie schodziło.

11. Nie zebym to mówił dla niedostatków; bomci się ja * nauczył, na tém przestawać, co mam.

12. Umieć i uniać się, * umieć i obfitować; wśdy i we wszystkich rzeczach jestem wyćwiczony, i nasyconym być, i łaknąć i obfitować, i niedostatek cierpieć.

13. Wszystko mogę w Chrystusie, który mię posila.

14. Wszakże dobrzeście uczynili, żeście spozecznie dogodzili uciskowi mojemu.

15. A dalej mówiac, bracia, cokolwiek jest prawdziwego, cokolwiek poczciwego, cokolwiek sprawiedliwego, cokolwiek czyste, cokolwiek przyjemnego, cokolwiek chwalebne, jeśli która cnota, i jeśli która chwala, o tém przemysłujcie.

9. Czegoście się też nauczyli, i coście przyjęli i słyszeli, i widzieli przy mnie, to czyńcie, a Bóg pokoiu * będzie z wami.

10. A uradowałem się wielce w Panu, żeście się już wdy znowu zajęli i staraliście się o to, lecz wam na sobnym czasie schodziło.

11. Nie zebym to mówił dla niedostatków; bomci się ja * nauczył, na tém przestawać, co mam.

12. Umieć i uniać się, * umieć i obfitować; wśdy i we wszystkich rzeczach jestem wyćwiczony, i nasyconym być, i łaknąć i obfitować, i niedostatek cierpieć.

13. Wszystko mogę w Chrystusie, który mię posila.

14. Wszakże dobrzeście uczynili, żeście spozecznie dogodzili uciskowi mojemu.

15. A dalej mówiac, bracia, cokolwiek jest prawdziwego, cokolwiek poczciwego, cokolwiek sprawiedliwego, cokolwiek czyste, cokolwiek przyjemnego, cokolwiek chwalebne, jeśli która cnota, i jeśli która chwala, o tém przemysłujcie.

Ten list do Filipensów napisany jest z Rzymu przez Eparodyta.

List Ś. Pawła Apostoła do Kolosensów.]

ROZDZIAŁ I.

1. Chętni Kolosenscy, chęć ich pobudził do śluchania... II. Świadectwo dobre wyjdzie nauce, która od Epafrytyszy 7-12. III. Łaska Boga przeciwko nim wyświała 13-19. IV. Wszystkie zbawienia naszego spozecznie w samym Chrystusie słobona jest 20-28.

Paweł, Apostoł Jezusa Chrystusa przez wolę Bożą, i Tymoteusz brat,

2. Tym, którzy są w Kolosiech, świętym, i wiernym braciom w Chrystusie Jezusie. Łaska wam i pokój niech będzie od Boga, Ojca naszego, i od Pana Jezusa Chrystusa.

3. Dziękujemy * Bogu i Ojcu Pana naszego Jezusa Chrystusa, zawsze modląc się za was,

4. Usłyszawszy o wiewie * waszej w Chrystusie Jezusie, i o miłości przeciwko wszystkim świętym,

5. Dla nadziei onęj wam odkozonej w niebiesiech, o którejście przedtém słyszeli przez słowo prawdy, to jest Ewangielii,

6. Która przyszła do was jako i na wszystkich świat, i przynosi owoc, jako i was, od onego dnia, któregoście usłyszeli i poznali łaskę Bożą w prawdziwie.

II. 7. Jakoście się też nauczyli od Epafry, miłego spółskugi naszego, który jest wiernym sługą Chrystusowym dla was; waszę w duchu.

8. Który też oznajmił nam miłość regosny to usłyszeli, nie przestajemy się za was * modlić i prosić, abyście byli napelnieni znajomością woli jego we wszelkiej mądrości i w wyrzuceniu duchowném.

10. Abyście chodzili * przystojnie przed Panem ku wszelkiemu jego upodobaniu, w każdym i uczynku dobrym owoc przynosząc, i rosnąc w znajomości Bożej,

11. Wszelką mocą umocnieni będąc

AD COLOSSENSES 1. 2.

25. Któremu się ja stał stęga, według chwalebnej mocy jego, ku wszelkiej cierpliwości i nieskwapliwości z radością.

26. To jest, tajemnicę oń, która była zakryta od wieków i od rodzajów, ale teraz objawiona jest świętym jego.

27. Którym chciał Bóg oznajmić, jakie jest bogactwo tej tajemnicy chwalebnej między poganami, która jest Chrystus między wami, nadzieja owa chwały.

28. Którego my opowiadamy, napolniając każdego człowieka i ucząc każdego człowieka we wszelkiej mądrości, abymy wystawili każdego człowieka doskonałym w Chrystusie Jezusie;

29. W czym też pracuję, bojując według skutecznej mocy jego, która wamumie dzieło swoje potężnie sprawuje.

ROZDZIAŁ II.

I. Próżność jest, co chwalebny jest ówczes Chrystusa 1-10. II. Oświecenie, III. Wstrzymywanie się 11-16. IV. O chwałę Aniołów 18. 19. V. O oszczędności zakonnych przez Chrystusa uwolnienie 20-28.

12. Dziękując Ojcu, który nas godnymi uczynił, abyśmy byli uczestnikami dzieł i dzieł świętych w świątliwości;

13. Który nas wyrwał z ciemności i przeniosł do królestwa Syna swego i miłości;

14. W którym miary odkupienie przez krew jego, to jest, odpuszczenie grzechów;

15. Który jest obrazem Boga niewidzialnego, i pierworodny i wszystkich rzeczy stworzonych.

16. Albowiem przez stworzone są wszystkie rzeczy, które są na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, bądź trony, bądź państwa, bądź księstwa, bądź zwierzętności, wszystko przez niego stworzone jest.

17. A on jest przed wszystkim i wszystko w nim stoi.

18. On też jest głową ciała, to jest, kościoła, który jest poczętym i pierworodnym z umarłych, aby on między wszystkimi przodkował.

19. Ponieważ się upodobało Ojcu, aby w nim wszystka zupełność mieszkają, dzał wszystko, uczyniwszy pokój przez krew krzyża jego; przez, mówię, tak to, co jest na ziemi, jako i to, co jest na niebieciech.

21. I was, którzyście niekiedy byli oddaleni i nieprzyjaciele i umysłem w złośliwych uczynkach, teraz też pojednał.

22. Ciąłem własnym swoim przez śmierć, aby was wystawił z świętymi i niepokalanymi i bez nagany przed obliczem swoim.

23. Jeśli tylko trwanie w wierze ugruntowani i utwierdzeni, a nieponieszeni od nadziej Ewangielii, któraście słyszeli, która jest kazano wszystkim stworzeniu, które jest pod niebem, którą ja Paweł stałem się stęga;

24. Który się teraz raduję w dolegośnościach moich dla was, i dopiecham ostatek uwolnień Chrystusowych na ciele mojem za ciałem jego, które jest kościołem.

Do KOLOSENSÓW 2. 3.

9. Gdyż w nim mieszka wszystkie zupełność Bóstwa ciałaśnie.

10. I jesteście w nim dopeknieni; który jest głową wszelkiego księstwa i zwierzętności;

11. W którym i obrzezani jesteście obrzezani nie ręką, uczynioną, to jest, zwięzyście ciało wszystkich grzechów przez obrzeskę Chrystusową.

12. Pogrzebieni z nim będąc w chrzcie; w którymście też spolem z nim wzbudzeni przez wiarę, którą sprawuje Bóg, który go wzbudził od umarłych.

13. I was; gdyście byli umarliymi w grzechach i w nieobrzeście ciała waszego, wespół z nim ożywił, odpuszczył wam wszystkie grzechy;

14. Zmazał was, wygrał w ustawach załęczających, który nam był przeciwny, zniósł go z postrodku, przybawszy go do krzyża;

15. I złupwszy księstwa i mocy, widół je na podziw, jawnie triumfując z nich sam przez się.

16. Niechajcie was tedy nikt nie sędzi dla pokaimu, albo dla napojki, albo z strony święta, albo nowin mieszających, albo sabatów.

17. Które są cieniem rzeczy przyślych; ale prawda jest ciało Chrystusowe.

18. Niechaj was nikt wygranego zakładu nie osądza, który się dobrowolnie w pokorę i w służbę Aniołów, których nie widział, wdając, próżno się nadymając z umysłu ciała swego.

19. A nie trzymając się głowy Chrystusa, z którego wszystko ciało przez stawy i związania positek biorąc, i wespół spójone będąc, rośnie wzrostem Bóstwa.

20. Jeżeliście tedy umarli, to Chrystusom żywotom świata tego, przeze się, jakobyście jeszcze żyli światu, ustawami bawicie?

21. Mówią niektóry: Nie dotykaj się, ani kosztuj, ani ruchaj;

22. Co wszystko kazi się samem używaniem, według przykazań i nauk ludzkich;

23. Które mają kształt mądrości w nabożeństwie dobrowolnie obranem, i w pokorze, i w nieoflagowaniu ciała;

wszakoże nie mają żadnej wagi, tylko do nasycenia ciała służą.

ROZDZIAŁ III.

I. Duchowne ćwiczenie przeciwko ciemnemu, które fałszywi apostołowie wyszkawiali, załca 1-4. II. Wstrzymywanie ciała postępowawszy 5-7. III. Powinność nakłone propinacji 8-28.

A tak jeżeliście powstali z Chrystusem, tego, co jest w górze, szukajcie, gdzie Chrystus na prawicy Bożej siedzi;

2. O tém, co jest w górze, myślcie, nie o tém, co jest na ziemi.

3. Albowiemście umarli, i żywot wasz skryty jest z Chrystusem w Bogu.

4. Ale gdy się Chrystus on żywot nasz, pokazał, tedy i wy z nim okazujcie się w chwale.

5. Umartwiajcież tedy członki wasze, które są na ziemi; wstrzeżcie się, nieczystość, namiętność, złą poządliwość, i łakomstwo, które jest bakwochwałstwem.

6. Dla których rzeczy przychodzi gniew Boży na syny odporne.

7. W którychście i wy niekiedy chodzili, gdyście żyli w nich.

8. Lecz teraz złoście i wy to wszystko, gniew, zapalczliwość, złość, bluźnierstwo, i sprośną mowę z ust waszych.

9. Nie kłamić jedni przeciwko drugim, gdyżście zewlekli człowieka starego z uczynkami jego,

10. A obkuliście nowego tego, którzy się odnawia w znajomości, podług obrazu tego, który go stowrzył.

11. Gdzie nie masz Greka i Żyda, obrzeski i nieobrzeški, cudzoziemca i Tatarsyna, niewolnika i wolnego; ale wszystko i we wszystkich Chrystus.

12. Przetoż przyobleczcie jako wybrani Boży, święci, i umiłowani, wnieźności i miłosierdzia, dobrodliwość, pokorę, cichość, cierpliwość.

13. Znaszając jedni drugich i odpuszczając sobie wzajemnie, jeżeli na kto przeciwi komu skargę: jako i Chrystus odpuscił wam, tak i wy.

14. A nadto wszystko (przyobleczcie) miłość, która jest związką doskonałości.

15. A pokój Boży niech rząd prowadzi w sercach waszych, do któregoście

tę powołani w jedno ciało; a bądźcie wdzięcznymi.

16. Słowo Chrystusowe niechaj mieszka w was obficie ze wszelką mądrością, naucając i napominając samych siebie przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, wdzięcznie śpiewając w sercach waszych Panu.

17. A wszystko, cokolwiek czynicie w słowie albo w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez.

18. Żony! bądźcie * poddane mężom swym, tak jako przysiół w Panu.

19. Mężowie! miłujcie żony wasze, a nie * bądźcie surowymi przeciwko nim.

20. Dzieci! posłuszne * bądźcie rodzicom we wszystkich; albowiem się to podobą Panu.

21. Ojcowie! nie pobudzajcie * do gniewu dzieci waszych, aby serca nie traciły.

22. Studyj! posłuszni * bądźcie we wszystkich panom cielesnym, nie służąc na oko jako ci, co się ludziom podobają, ale w szczerości serca, bojąc się Boga.

23. A wszystko, cokolwiek czynicie, z duszy czyńcie, jako Panu, a nie ludziom.

24. Wiedząc, iż od Pana weźmiecie zapłatę dziedzictwa; albowiem Panu Chrystusowi służycie.

25. A ten, co krzywdę czyni, odmiesi zapłatę ukrzywdzenia, a niemaszli * względem * na osoby u Boga.

26. Wiedząc, iż od Pana weźmiecie zapłatę dziedzictwa; albowiem Panu Chrystusowi służycie.

27. Wiedząc, iż od Pana weźmiecie zapłatę dziedzictwa; albowiem Panu Chrystusowi służycie.

28. Wiedząc, iż od Pana weźmiecie zapłatę dziedzictwa; albowiem Panu Chrystusowi służycie.

29. Wiedząc, iż od Pana weźmiecie zapłatę dziedzictwa; albowiem Panu Chrystusowi służycie.

30. Wiedząc, iż od Pana weźmiecie zapłatę dziedzictwa; albowiem Panu Chrystusowi służycie.

31. Wiedząc, iż od Pana weźmiecie zapłatę dziedzictwa; albowiem Panu Chrystusowi służycie.

32. Wiedząc, iż od Pana weźmiecie zapłatę dziedzictwa; albowiem Panu Chrystusowi służycie.

33. Wiedząc, iż od Pana weźmiecie zapłatę dziedzictwa; albowiem Panu Chrystusowi służycie.

34. Wiedząc, iż od Pana weźmiecie zapłatę dziedzictwa; albowiem Panu Chrystusowi służycie.

35. Wiedząc, iż od Pana weźmiecie zapłatę dziedzictwa; albowiem Panu Chrystusowi służycie.

List Ś. Pawła Apostoła do Tesalonicensów, pierwszy.

ROZDZIAŁ I.

1. Dziękujemy wam, bracia, za wasze słowa, które wyśłaliśmy do was, abyście się cieszyli i byli spokojni, jak i my, którzy jesteśmy z wami.

2. Dziękujemy * Bogu zawsze za was wszystkich, wzmiankę czyniąc o was w modlitwach naszych.

3. Bez przestanku przypominając skuteczną oń wiarę waszą i oń pracowitą miłość, i oń cierpliwą nadzieję w Panu naszym Jezusie Chrystusie, przed Bogiem i Ojcem naszym.

4. Wiedząc, bracia, umiłowani od Boga, wybranie wasze.

5. Gdyż Ewangelijska nasza * nie była u was tylko w mowie, ale też i w mocy, i w Duchu Świętym, i we wszelkim upewnieniu, jako wiecie, jakimiśmy byli między wami dla was.

6. A wyjście się naśladowcami naszymi i Pańskimi stali, przyjąwszy słowo we wszelkim uciśnieniu z radością Duchu Świętego.

7. Tak, żeście się wy stali za wzór wszystkim wierzącym w Macedonii i w Achai.

8. Albowiem od was się rozgłosiło słowo Pańskie, nie tylko w Macedonii i w Achai, ale się też rozszła na wszelkie miejsce wiarą waszą, która jest w Bogu, tak iż nam nie trzeba, o tym co mówię.

9. Ponieważ oni sami oznajmują o was, jakie było przyjęcie nasze do was, i jakście się nawrócili do Boga od bałwanów, abyście służyli Bogu żywemu i prawdziwemu.

10. I oczekiwali Syna Jego z niebios, którego * wzbudził od umarłych, to jest Jezusa, który nas wyrwał od * gniewu i przyszłego.

ROZDZIAŁ II.

1. Albowiem wy sami wiecie, * bracia, że przyjęcie nasze do was nie było próżne; i że chociażśmy i przedtym * cierpieli i żelżeni byli (jako wiecie) w mieście Filipach, wszakże bezcierpiemnie sobie poczeli w Bogu naszym, w opowiadaniu u was Ewangielii Bożej z wielkim bojem.

2. Albowiem napominanie nasze nie było * z oszukania, ani z nieczystości, ani z zdrady;

3. Ale jako nas Bóg sobie upodobał, żeby nam była zwierzona Ewangelijska, tak mówimy, nie jako ludziom się podobając, ale Bogu, który sobie upodobał, aby serca nasze.

4. Albowiem nigdyśmy nie używali * mowy pochlebnej, jako wiecie; aniśmy pod zaskoną czegóż łakomstwu dogadzali; Bóg jest * świadkiem.

5. Aniśmy szukali od ludzi chwały, ani od was, ani od inszych, mogąc wam być ciężkimi, jako * Apostołowie Chrystusowi;

6. Aleśmy byli skromnymi między wami, jako gdy namka odchowuje dziełki swoje.

7. Tak wam życzyliwymi będąc, * gotowaliśmy byli użyć wam nie tylko Ewangelijską Bożą, ale też i dusz naszych, dlatego, żeście nam miłymi byli.

8. Albowiem pamiętacie, bracia, pracę naszą i trudy, gdyż w nocy i we dnie obciążyli, kazaliśmy u was Ewangelijską Bożą.

9. Wyście świadkami i Bóg, żeśmy świętobliwie i sprawiedliwie, i bez nagany żyli między wami, którzyście uwieryli.

10. Jakoż wiecie, żeśmy każdego z was, jako ojciec dzieci swoje, napominali i cieszyli,

11. I oświadczałi się, abyście chociaż przyszłego.

List Ś. Pawła Apostoła do Tesalonicensów, pierwszy.

ROZDZIAŁ I.

1. Dziękujemy wam, bracia, za wasze słowa, które wyśłaliśmy do was, abyście się cieszyli i byli spokojni, jak i my, którzy jesteśmy z wami.

2. Dziękujemy * Bogu zawsze za was wszystkich, wzmiankę czyniąc o was w modlitwach naszych.

3. Bez przestanku przypominając skuteczną oń wiarę waszą i oń pracowitą miłość, i oń cierpliwą nadzieję w Panu naszym Jezusie Chrystusie, przed Bogiem i Ojcem naszym.

4. Wiedząc, bracia, umiłowani od Boga, wybranie wasze.

5. Gdyż Ewangelijska nasza * nie była u was tylko w mowie, ale też i w mocy, i w Duchu Świętym, i we wszelkim upewnieniu, jako wiecie, jakimiśmy byli między wami dla was.

6. A wyjście się naśladowcami naszymi i Pańskimi stali, przyjąwszy słowo we wszelkim uciśnieniu z radością Duchu Świętego.

7. Tak, żeście się wy stali za wzór wszystkim wierzącym w Macedonii i w Achai.

8. Albowiem od was się rozgłosiło słowo Pańskie, nie tylko w Macedonii i w Achai, ale się też rozszła na wszelkie miejsce wiarą waszą, która jest w Bogu, tak iż nam nie trzeba, o tym co mówię.

9. Ponieważ oni sami oznajmują o was, jakie było przyjęcie nasze do was, i jakście się nawrócili do Boga od bałwanów, abyście służyli Bogu żywemu i prawdziwemu.

10. I oczekiwali Syna Jego z niebios, którego * wzbudził od umarłych, to jest Jezusa, który nas wyrwał od * gniewu i przyszłego.

ROZDZIAŁ II.

1. Albowiem wy sami wiecie, * bracia, że przyjęcie nasze do was nie było próżne; i że chociażśmy i przedtym * cierpieli i żelżeni byli (jako wiecie) w mieście Filipach, wszakże bezcierpiemnie sobie poczeli w Bogu naszym, w opowiadaniu u was Ewangielii Bożej z wielkim bojem.

2. Albowiem napominanie nasze nie było * z oszukania, ani z nieczystości, ani z zdrady;

3. Ale jako nas Bóg sobie upodobał, żeby nam była zwierzona Ewangelijska, tak mówimy, nie jako ludziom się podobając, ale Bogu, który sobie upodobał, aby serca nasze.

4. Albowiem nigdyśmy nie używali * mowy pochlebnej, jako wiecie; aniśmy pod zaskoną czegóż łakomstwu dogadzali; Bóg jest * świadkiem.

5. Aniśmy szukali od ludzi chwały, ani od was, ani od inszych, mogąc wam być ciężkimi, jako * Apostołowie Chrystusowi;

6. Aleśmy byli skromnymi między wami, jako gdy namka odchowuje dziełki swoje.

7. Tak wam życzyliwymi będąc, * gotowaliśmy byli użyć wam nie tylko Ewangelijską Bożą, ale też i dusz naszych, dlatego, żeście nam miłymi byli.

8. Albowiem pamiętacie, bracia, pracę naszą i trudy, gdyż w nocy i we dnie obciążyli, kazaliśmy u was Ewangelijską Bożą.

9. Wyście świadkami i Bóg, żeśmy świętobliwie i sprawiedliwie, i bez nagany żyli między wami, którzyście uwieryli.

10. Jakoż wiecie, żeśmy każdego z was, jako ojciec dzieci swoje, napominali i cieszyli,

11. I oświadczałi się, abyście chociaż przyszłego.